

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra VALGDAGEN I KJERTEMINDE

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 69.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig10val-shoot-idm139947087619184/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

Valgdagen i Kierteminde

ud, der fandt, at »gudelige Forsamlinger« var langt utaaleligere i et christent Land end selv de værste »verdslige« Forsamlinger i Kipper og Kiældere, saa jeg har gjort mit til, at man dog nu lige saa frit kan forsamle sig om Psalmebogen og den bedendes Kiæde, som om Brændevins-Flasken og Kortspillet, hvad man bogstavelig ikke kunde i Danmark enten 1823 eller længe derefter. Dels dette, og dels dannede der sig paa Hindsholmen ved Kierteminde vel alt for meer end tyve Aar siden et lille Læse-Selskab mellem de unge Karle, som fortrinlig læste mine Bøger og stræbde at tilegne sig min Betragtning af Folkelivet, som det Danske Menneske-Liv, der ikke kan gaae fra sig selv, uden, som de ægyptiske Guder, at gaae i Dyrene, saa der er neppe nogen Plet i hele Danmark, selv Hovedstaden iberegnet, hvor jeg fra Aandens Side er saa velbekiendt i en videre Kreds, som i Odense Amts anden Valgkreds.

Desuagtet faldt det mig aldrig ind at tyde did, for at faae Sæde paa den forestaaende Rigsdag, thi dels havde jeg slet ingen Lyst til det Sæde, saa det faldt mig igunden bekvemt, at Præsto Amts fjerde Valgkreds, som har givet mig mit Rigsdags-Navn, denne Gang forsmaaede mig og søgte sin Tillidsmand i en overordnet Stilling, men da mine Venner af den yngre Slægt havde hørt, at den stadige Rigsdagsmand fra Kierteminde, vor gode Ven, Christian Larsen, denne Gang ei vilde stille sig, lod de mig ingen Ro, før jeg lovede at stille mig der, naar jeg kunde være saa godt som sikker paa at blive valgt. Nu syndes vel mine unge Venner, at Sikkerheden var stor nok til at jeg kunde stillet mig med andre Folk den 14de Juni, men det fandt jeg ikke, da jeg kun havde Mod til at møde paa denne Rigsdag, naar jeg dristig kunde sige til mig selv, det var en tvungen Sag, men til en saadan tvungen Sag blev det i mine Øine, da Kredsen den 14de, aabenbar med Hensyn paa mig, lod Valget staae aahent og indbød mig ovenikjøbet paa det Allervenligste.

Saaledes kom jeg da til Kierteminde Dagen før Valget, og overraskedes strax ved den venskabeligste Modtagelse hos Hr. Apotheker Friberg, ikke blot en af de mange unge Frænder, Omstændighederne har gjort fremmede for mig, men Søn ad min Barndoms-Ven Capitain Friberg til Anneberg-Gaard, som bekostede det Mindesmærke over »Villemoes« og de øvrige Faldne ved vort sidste Orlogsskib, paa Odden Kirkegaard, som jeg gjorde Indskriften til. Mit Herberge fik jeg i en hyggelig Høielofts-Sal, som i Syvaars-Krigens Tid (1807—1814)